

Prekentekest: Joh 10,1-10

«Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som ikke går inn til saueflokken gjennom porten, men klatrer over et annet sted, han er en tyv og en røver. **2** Men den som kommer inn gjennom porten, er gjeter for sauene. **3** Portvokteren åpner for ham, og sauene hører stemmen hans. Han kaller sine egne sauer ved navn og fører dem ut. **4** Og når han har fått ut alle sine, går han foran dem, og sauene følger ham, for de kjenner stemmen hans. **5** Men en fremmed følger de ikke. De flykter fra ham fordi de ikke kjenner den fremmedes stemme.»

6 Denne lignelsen fortalte Jesus, men de skjønnte ikke hva han mente. **7** Da sa Jesus: «Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Jeg er porten inn til sauene. **8** Alle de som er kommet før meg, er tyver og røvere, men sauene har ikke hørt på dem. **9** Jeg er porten. Den som går inn gjennom meg, skal bli frelst og fritt gå inn og ut og finne beite. **10** Tyven kommer bare for å stjele, drepe og ødelegge. Jeg er kommet for at dere skal ha liv og overflod.

Slik lyder det hellige evangelium.

Jesus talte og brukte bilder og eksempler folk kjente fra sine omgivelser, men også fra Det gamle testamentet. Likevel skjønnte de ikke alltid hva han sa sånn med det samme. I det bildet han brukte ser man for seg en innhegning for sauene. Om natten var sauene i trygg forvaring innenfor gjerdet. Det kunne være sauer fra flere flokker i samme innhegning. Men det var ikke noe problem, for i soloppgangen kom den enkelte gjeter i porten, og han kalte på sine sauer. De som tilhørte hans flokk fulgte hans stemme, de visste hvem han var og hvilken flokk de hørte til i. Når hyrden gikk foran, fulgte sauene etter. Men kom det en tyv, så klatret han over gjerdet, og sauene ble redde og la på sprang.

Her brukte Jesus bilder folk nok burde kunne forstå. Innhegningen var et bilde på den jødiske menighet. Porten inn dit er loven og profetene. Den Messias som skulle komme, måtte gå inn under de krav som Gud stilte i de hellige skrifter. Når Jesus er porten inn til sauene, så innebærer det at Jesus faktisk anerkjente loven og dertil gikk inn under den og levde etter lovens krav helt og holdent. I Matt 5 sier Jesus: «Tro ikke at jeg er kommet for å oppheve loven eller profetene! Jeg er ikke kommet for å oppheve, men for å oppfylle.» Matt 5,17.

I Den hellig skriften stod det også at Messias måtte lide og dø for folkets synder. (Jfr. Luk 24,25-27) Det var mange som forsøkte å ta seg inn via snarveier over gjerdet. Enten var de ute etter egen vinning som tyver, eller så var det et ønske om makt som drev dem, lik røvere. Så kom Jesus. Der Jesus gikk fram, så folket at han passet til den beskrivelsen av Messias som Det gamle testamentet gav.

Hos profeten Ezekiel beskrives Guds folk som en saueflokk, og israelfolkets ledere viste seg som dårlige gjeterer for flokken. Så skulle det komme en tid, skrev profeten, en tid da Gud selv skulle tre fram som leder for folket, som hyrde for

flokken. I Esekiel 34 står det: «Dere er sauene mine, flokken som jeg gjeter. Dere er mennesker, jeg er deres Gud, sier Herren Gud.» Esek 34,31. Disse og flere profetier pekte fram mot Messias som skulle komme, og beskrivelsen av Gud som hyrde gikk i oppfyllelse da Jesus kom.

I Bibelen finner vi disse lange linjene med Guds løfter, først gitt gjennom profeter i eldgammel tid, og den senere oppfyllelsen i Jesus Messias, på gresk Kristus. Til alle tider har det vært mennesker som har stolt på Guds løfter. Jeg har møtt mange med stor tillit til Gud, som både kjenner og lever i Bibelens ord, og som med en gang avslører hvis budskapet er i strid med Bibelens lære, for de har sin lojalitet knyttet til Jesus.

Nå har folk forskjellig utrusning, det være seg fra naturens side så vel som nådegaver. Men, tenker jeg, det å høre med til flokken handler om å gjenkjenne stemmen til Jesus. Hvordan kan vi kjenne igjen en stemme vi aldri har hørt fysisk?

Jo, jeg tenker at å kjenne stemmen til Jesus lettest gjøres ved at vi kjenner igjen budskapet, om vi kjenner igjen det som blir sagt som Bibelens budskap. I Johannesevangeliet kalles jo Jesus Ordet, og nettopp Ordet fra Gud og Jesus kan ikke skilles fra hverandre. Derfor, hvis vi hører noe som skurrer og er i strid med et samlet Bibelsk vitnesbyrd, da skal vi være på vakt.

I vår tid er det mange stemmer som høres. Det er mange som vil ha innflytelse også i våre liv. På mange måter er det en brytningstid vi lever i. Verden er ikke som før verken med tanke på pandemien som herjer på alle kontinenter, eller den andre store krisen som handler om jordens helsetilstand. Vi kalles til kollektiv handling og vi kjenner oss ganske sikkert maktesløse noen og enhver.

Samtidig mister den kristne troen innflytelse i samfunnet, og vi hører klare nyhedenske røster som vil gå langt i å føre folket bort fra kristne verdier som vern av barnet i mors liv og de følgene det får i Skriften at Gud har skapt mennesket i sitt bilde som mann og kvinne.

Noen kapitler lenger ut i Johannesevangeliet sier Jesus: «Den som kjenner mine bud og holder dem, han er det som elsker meg. Og den som elsker meg, skal min Far elske. Ja, også jeg skal elske ham og åpenbare meg for ham.» Joh 14,21. Igjen handler det om nærhet, ikke bare til flokkens ledere og dem med viktige verv, nei, Jesus taler om nærhet til hver og én som kjenner hans bud og holder dem. Og for å bli i dagens tekst: «Han kaller sine egne sauer ved navn og fører dem ut. Og når han har fått ut alle sine, går han foran dem, og sauene følger ham, for de kjenner stemmen hans. Men en fremmed følger de ikke.»

Da Jesus forklarte liknelsen for sine disipler, sa han: «Jeg er porten. Den som går inn gjennom meg, skal bli frelst og fritt gå inn og ut og finne beite.» Når et menneske blir døpt i vår kirke, leses et ord fra Salme 121: «Herren skal bevare din utgang og din inngang fra nå og til evig tid.» Salme 121,8. I likhet med

metaforen som brukes: Jesus som er porten, så handler også dette om Guds nærvær i livet, ikke bare de dagene Gud oppleves nær, men også i tider da avstanden synes stor, når Gud og Jesus kjennes fjern. Og her er mer enn vårt livs horisont. Dette handler om fra nå og til evig tid.

Hvordan kan Gud gi så store løfter? Jo, på grunn av påskens budskap. Jesus kom til oss med frelse. Å tilhøre hans flokk er det største og viktigste et menneske kan oppnå i livet. Måtte vi alle både kjenne hans stemme og følge hans gode vilje for våre liv. I dag gir han oss sin nåde i nattverdens brød og vin.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet.